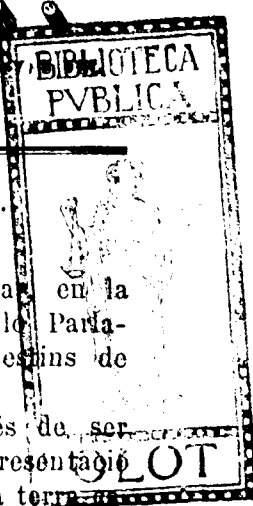

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORT
CENTRE CATALANISTA.

« MANIFEST DE LA LLIGA DE CATALUNYA.

CATALÁNS:

Dintre d' un breu plasso será cridat lo país á designar en la nova forma del sufragi universal, las personas que en lo Parla- ment han de donarli lleys y vetllar per l' honor y pels desñins de la pátria.

Si aquesta consultació que ha de ferse al poble hagués de ser recta ó imparcial, la *Lliga de Catalunya*, en nom y representació d' interessos sagrats y d' aspiracions regeneradoras de la terra catalana, pendria en la próxima lluyta electoral son lloch de combat, segura, mes que cap agrupació política, d' obtenir la confiansa y adhesió de tots los cataláns que no renegan de sa patria.

L' ardorós entussiasme ab que 'l poble catalá s' ha posat al costat dels catalanistas sempre que han hagut de llensarse á la defensa de la honra y dels interessos de nostra verdadera pátria, desconsiderats y trepitjats per la politiqueria madrilenya; la energia ab que sempre ha aplaudit nostras campanyas y acceptat nostras patrióticas afirmacions, assegurarian un triomf per los ideals de la *Lliga de Catalunya*. Mes dintre del actual Estat espanyol, las elecciones, qualsevulla que hagi estat sa forma, han sigut sempre despulladas de la llibertat y sinceritat necessarias per arribar á ser ingénua expressió del cos electoral; y aixís lluny de ser ellas veritable manifestació de la voluntat dels pobles, son la esperada ocasió en que lo caciquisme desplega sas malas arts pera afavorir dels uns, la inflada vanitat, dels altres, lo egoista interés, y may ó casi may, los sagrats interessos de la patria.

Lo desgavell que en la gobernació del Estat aixó importa y 'l desconcert que ab lo mateix en los serveys públichs ne resulta, son la causa de la vergonyosa desconsideració d' Espanya dins lo

concert de las naciones civilizadas, aixís com lo motiu del estanca-
ment de son migrat viare, la rémora de son progrés y la atmósfe-
ra enverinada en la que agonisan y moren las vigorosas energías
de las regións feynadoras y progressivas que lluytan ab heroica
constancia contra 'ls obstacles dels governs del Estat los quals,
havent d' ésser naturalment los zelosos tutors d' aquestas ener-
gías, per un inexplicable contra-sentit, las entrebancaan y ani-
quilan.

A Catalunya se n' está tip de tanta vergonya y de tant perju-
dici, pero falta que 'ls individuals papers se revesteixin d' abnega-
ció y entrin á constituhir, per una colectivitat feconda, l' exércit de
patriotas que Catalunya espera pera tréures de sobre los obstacles
de la centralisació y emprendre lleugera y ben mirada 'ls camins
de progrés y de riquesa á que l' esperit de sa rassa ara vanament
l' impulsa.

Mentres aixó no succeheixi tot esforços que fés lo *Catalanisme*
moriria enredat en las mallas de la corrupció y de la farsa.

Però aixís y tot la *Lliga de Catalunya* entraria en lo combat,
al menys per donarli saludable exemple, si no fos que la gangrena
se ha tant apoderada de nostra vida pública que las mes decididas
voluntats se 'n espaordeixen y reculan, y per lo mateix no 's ma-
nifestan aquellas locals iniciativas de desvetllament y purificació
que son necessarias pera la acció de la *Lliga de Catalunya*, ja que
no es aquesta cap comité polítich pera imposar candidats y pro-
duhir accions personals de mala lley, y si una institució patriótica
y propagandista de un saludable desvetllament del país, disposada
á apoyarlo ab totas sas forsas ahont se vulla que 's manifeste.

CATALÁNS:

La *Lliga de Catalunya* treballa y treballará sens treva per avi-
var en nostra terra la conciencia de sos destins tot combatent los
obstacles que 'ls hi allunyan; y mentres espera véure coronada sa
noble y patriótica missió, vos conjura á que davant de tanta farsa,
vos recordéu del amor que debeu á la patria; de la gran necessitat
de posar remeys á sos mals; de que 'ls causadors de nostra deca-
dencia y negre porvenir, son los partits polítichs y necessitats del
país, sinó conforme á la consigna dels ILUSTRES JEFES que desde
Madrid disposan á son arbitri, d' una manera ben irritant per cert
del honor y de la prosperitat de la patria.

Y en aquest concepte, desconfiáu sobre tot d' aquells que afectant en sos reclams electorals participar de las patrióticas ideas y honrats sentiments de nostra comunió y fins valentse de nostra llengua, amagan dessota aquesta noble vestidura, la corrupció del polítich d' ofici ó del que ho es per especulació, vergonya d' Espanya y causa poderosa de sa decadencia y ruína.

LA LLIGA DE CATALUNYA.

Barcelona 24 Janer de 1891.

MÓNITA ELECTORAL.

A l' hora present bullen ja las calderas electorals, y dintre pochos dias tindrem la máquina del sufragi funcionat á las més altas pressions.

No deixa de tenir la seva importancia aquesta vegada la renovació del mandat parlamentari, no sols per la *universalisació* del vot llegada pel partit fusionista al conservador, sinó per la actitud en que 's col·locan los partits espanyols, preparantse á la lluyta fins aquells que havían adobtat lo retrahiment casi com una fórmula característica del seu programa, y per alguns condició necessaria de la seva existencia. La politica de *quietecitos en casa* del partit tradicionalista, abans de la última escissió es avuy considerada pels mateixos que la recomanavan, com altament perjudicial. Lo radicalisme extrém vol també aprofitar los nous elements ab que pot comptar en las urnas; y sols quedan los autonomistas cubáns que, segons se diu, volen quedarse retirats en lo mont Aveni.

Que 'l Govern traurá dels pots de vidre la majoría que sortia abans de las urnas de fusta ó de terrissa no cal duptarho; pero aixís y tot, las próximas eleccions no deixarán de tenir especial significació en los anys del parlamentarisme espanyol. No hem d'entretenirnos nosaltres en fer conjecciones ni cálculs de probabilitat respecte la composició de las futuras Corts; deixem als ministerials lo estudi del seu *encasillat*, y á las oposicions los recursos y ardis per traure una respectable minoría. Lo catalanisme no es un partit, es una idea; y una idea casi, casi antagónica *per diametrum* del sistema parlamentari, al qual hom de combatre sens treva los regionalistas, tant en lo terreno especulatiu com en la práctica.

D' eixa última paraula se deduheix naturalment que la agrupació catalanista, com á tal, no ha de presentar candidats al Parlament; pero no per aixó entenem nosaltres proclamar lo retrahiment, ni censurar als que 's fassen un dever d' anar á las urnas. No 'ns ha de venir lo mal ni 'l be, per are, del color variat que formi lo mosáich parlamentari; ni ha de influhir gran cosa tenir en lo Congrés, ó deixar de tenirhi, algú representant de las nostras ideas. No 'ns hi faria mal só una veu catalana que 's fes sentir en lo mercat de Calaf de la Representació Nacional (?) per parlar allá de las nostras *utopias* y posar en evidencia, quant fos menester, lo servilisme y falta de conviccions de tanta *bona gent* que 's prestan á servir de comparsa en la dessusdita Representació; pero repetim que tot aixó no te per nosaltres gran importancia, y per lo tant que ni hem de censurar als que entengan que s' ha d' anar á votar, ni tampoch escalfarnos per fer surar tal ó qual candidatura.

Y per lo mateix que 'ns trobam col·locats en esta posició independent, podem parlar indistintament tots los cataláns que creuen convenient dar lo vot á tal ó qual persona, per la rabó de figurar en tal ó qual partit, y, sense pretenir l' ofici de conseller de ningú, podem dar algunas reglas de mónita electoral.

Y sia la primera que, si en algú districte se creu possible fer triomfar á alguns dels bons patricis que han manifestat sas simpatias per la nostra causa ó que en favor de ella hagen prestat serveys que implican un ferm convenciment ó una adhesió sincera, farán be los nostres companys de donarlos lo seu vot y posar en joch tota la seva influencia; perque sempre val mes que un districte catalá sia representat en Corts per un bon catalá, que no pas per un *cunero* qualsevol, ó un natural del pays que pretén la diputació per rahons polítichs ó altres motius menos nobles.

Que en lo cas de concurrencia entre varis candidats que no se presenten com independents, sinó afliats á algú partit, deu preferirse aquell que prometi, ó abans haja dat ja probas de no deixar posarse 'l jou de la disciplina del partit fins al punt de faltar á sos debers de catalá; sinó que, sempre y quant se tracten qüestions, sian del orde polítich, sian del orde económich, en que hi vage compromés l' interés de Catalunya, se tingui la seguretat de que 's posará sempre en sa defensa.

Altres punts de mira d' un ordre superior al de la causa merament regionalista, (encara que per nosaltres van ab ella completament identificats) han de tenir-se presents pera votar en conciencia; mes, com sobre aquest particular algun Prelat de Catalunya ha dat ja claríssimas regles, deduhidas rigurosament de las ensenyansas pontificias, no hem de fer mes que recomanar son cumpliment als que vullan exercitar, *tuta conscientia*, lo dret electoral.

Per lo demés, lo que voldriam nosaltres, es que 'ls nostres amichs especialment en aquells punts de Catalunya hont tenim algun periódich, procuren denunciar tots los abusos y tots los escándols electorals, sense contemplació de cap mena, y treballar pera destruir la influencia morbosa que, anys ha, va exercint en nostras costúms políticas y en lo caràcter de la nostra gent la corrupció engendrada pel virus parlamentari, per las trampas del joch de las institucions, dintre 'l qual se creuhen licits actes compresos en lo Decáloch.

Es menester recordar que 'l immortal Pio IX anomenava al sufragi universal la *mentida universal*; y segurament no es ab la mentida com se ha de regenerar y salvar la societat.

Y finalment, es precis dir y repetir que un dels devers del qui es regionalista, ha de ser combatre 'l parlamentarisme en totas las suas manifestacions; perquè 'l sistema que pretén no ja tan sols una major descentralisació administrativa, sino també lo retorn de la autonomia possible á las regions que poden formar un organisme vivent dintre de la Nació, no pot ni podrá may admetre lo sistema parlamentari, tal com avuy s' entén y 's practica, lo qual ve á ser pel sistema representatiu lo que es lo liberalisme per la llibertat.

JAUME COLLELL, PBRRE.

Cádiz, 19 de Janer de 1891.

De la Veu de Catalunya.

Varietats.

LA BARRETINA

CANSÓ DEL ULTIM BARRETINAYRE DE FRANSA, DEDICADA AL PINTOR OLOTÍ

D. Joaquim Vayreda.

Quan á Olot jo l' aprendia

mon ofici d'aba pler,
 cada poble ahont floria
 me semblava un claveller.
 Mos clavells y roses veres
 jo plantí en exes riberes,
 eran ¡ay! jardins les eres
 y jo n' era 'l jardiner.

Só barretinayre
 de Prats de Molló;
 me diuhen cantayre,
 mes no canto gayre,
 mes no canto, nó.

Com la flor de la magrana,
 esqueya al bosch y al jardí,
 los més vells la duyan plana,
 los més joves de garbí;
 los mariners de Marsella
 se coronavan ab ella,
 era en Nápols flor vermella
 en Génova coral fi.

So barretinayre
 de Prats de Molló;
 me diuhen cantayre,
 mes no canto gayre,
 mes no canto nó.

Catalana es eixa terra,
 los vilatges cataláns,
 catalá lo pla y la serra,
 francesos los habitants.
 Canigó de blanca vesta
 diu:—no entench la parla aquesta—
 lo Prínceu li contesta:
 —Ni 'ls d' assí son com avans.—

Só barretinayre
 de Prats de Molló;
 me diuhen cantayre,
 mes no canto gayre
 mes no canto, nó.

Catalunya, patria dolsa,
 cóm se perden tes costúms,
 lo de casa se t' empolsa
 y ab lo d' altres te presúms:
 tes cansens les oblidares,
 tos castells los aterrares,

en les flors del hort dels pares
ja no troba 'l fill perfums!

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Si no venen pas de Fransa
ja tos trajos no son bells,
cada moda ton or llansa
per vestirte de oripells.
Tu també 't tornas francesa,
Barcelona la comtesa,
la corona si t' han presa
tu al encant vens tos joyells.

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Ja ton poble, Catalunya,
fins oblida ton parlar,
y á algú fill que se 't allunya
se 'l coneix pel renegar;
se t' estrenyen les fronteres,
se t' esquexan les banderes,
ulls que 't vegeren gran com eras
¿qué farán si no plorar?

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Quant t' en vajas barretina,
de Confllet y Vallespir,
com pel maig la clavellina
¿no li tornarás á florir?
Mes si fuig de terra plana,
quédats en la montanyana;
oh, bandera catalana,
abrigams fins á morir.

Só barretinayre
de Prats de Molló

me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Mon ofici es mort á Fransa
y en Espanya morirá,
si no servan exa usansa
Vich, lo Camp y l' Ampurdá.
Si se 'n vá d' exos paratges,
en firals y romiatges
ja ningú dirá als veynatges:
—Allí passa un catalá!—

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Les barretines vermellas
y 'l carmesí mocador
eran un camp de roselles
mogut pel vent del amor.
N' ha passada la tempesta
y sols una qu' altra 'n resta;
lo temps m' ha gelat la testa
y aixó m' ha gelat lo cor!

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto, nó.

Lo meu fill vol altre ofici
més que sia lo del camp;
puix aqueix nos du al hospici,
la botiga avuy tancam.
Adeu Prats, adeu Cerdanya
ab mes roses de montanya
jo m' en vaig á mori á Espanya
que es morir plegar lo ram!

Fuy barretinayre
més ¡ay! ja no 'u só
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto, nó.

JASCINTO VERDAGUER.

Noticias generals.

Lo párrafo según del primer solt de gazetilla que aparegué en lo número 161 de nostre setmanari, corresponent al dia 18 de janer passat, que deya: Lo poble assegura que lo cap de aquest infelis está tassat en 80,000 pessetas y ab aquest motiu explica la oficiositat personal que han demostrat los que mes ó menos directament han intervingut en la captura; en realitat de veritat deu dir, (y ho consignem gustosos): Lo poble equivocadament diu que lo cap de aquest infelis está tassat en 80,000 pessetas y ab aquest motiu creu que fou oficiositat personal dels que mes ó menos directament intervingueren en sa captura, lo que no fou mes que 'l cumpliment de un dever que 'ls imposa lo carrech que exerceixen, sens pensar que, aduch en lo cas de existir lo sommiat premi, l' honor y las lleys militars los haurian impedit d' acceptarlo.

En la tenda de robas del Sr. Llobera, en la plasseta de Sant Esteba, havem vist aquesta setmana exposats dos travalls d' escultura, deguts lo primer al Sr. Devesa, y lo según que s' exposá al Sr. Berga (fill).

Lo primer, es senzillament un busto de dona vella, ben modelat y ben sentit, ab un sello caracteristich del tipo de nostra terra perfecte, constituhint un cap d' estudi digne de ser apreciat y guardat com s' aprecia y guarda lo faesimil d' un document raro, que pot perdres qualsevol moment.

L' altre treball ó sia lo del Sr. Berga, representa una noya de uns set anys, dels primers temps del cristianisme, de grandaria natural, agrupida y en actitud pensativa, tenint en sas mans una creu, que mira ab fé y amor. Lo modelo y l' actitud están ben escullits, l'execució dins lo criteri naturalista que avuy impéra, revela coneixements de la forma y justesa matemática en lo dibuix. No en vá los citats deixebles de l' escola de dibuix, que ab tant bon acert dirigeix lo bon professor D. Joseph Berga, han vist aquest estiu los progressos fets en París per son company y condeixeble Sr. Blay: tal volta fora convenient, que un y altre proceussin fomentar cada un sa personalitat artistica, tant en lo sentiment de las obras, com en sa execució, á fi de evitar certa relació que sempre produheix lo contacte y dificilment s' evita.

Ahir en lo cotxe de las vuit del matí, y acompanyat de dos guardias civils, fou trasladat á Gerona lo extranger que ab lo nom de Padlewski tant ha fet enrahonar aquí y fora d' aquí.

Lo reputat fotógrafo d' aquesta vila D. Vicéns Grivé, ha alcan-sat una medalla de bronso en lo certamen fotogràfic català, or-ganizat per la Academia Josephina de Barcelona.

Algúns periodichs de Barcelona fan elogis dels cuadros que lo Sr. Domenge, jove pintor, fill d' aquesta vila ha exposat en casa Parés, nos en alegrem.

Dit jove es deixeble de l' Escola pública de Bellas Arts d' aques-ta vila y del Sr. Vayreda.

Avuy tenen lloch las eleccions per Diputats á Corts en tota Es-panya. En nostre districte se verificarán, segons sembla, ab tota quietut ja que l' únich Candidat es lo Sr. Marqués de Aguilar, ele-git ja en dos passadas legistaturas.

Segóns se diu, lo senyor Cánovas está publicant una historia monumental d' Espanya y ab aquest fi, la Academia de la Historia ha encomanat al célebre jesuíta P. Fidel Fita la missió de registrar los arxius de Barcelona en busca d' algúns datos referents á nostre passat, que correspon á Catalunya.

Lo Boletí del *Banco Vitalicio de Cataluña* corresponent á est mes, demostra lo progrés creixent d' eixa Companyia, de segurs sobre la vida, lo favor que 'l públich li dispensa en tota Espanya y las ventatjas que reportan las familias qual jefe contracta un se-gur sobre la vida. La relació dels 429 contractes nous celebrats en los mesos de Octubre, Novembre y Desembre per un total de dos y mitj millóns de pessetas, per personas que perteneixen á totes las classes socials y á diferents provincias, prova cumplidament los dos primers extrems, y 'ls capitals satisfets al quart trimestre del any pròxim passat á las familias dels vint assegurats morts, que excedeixen de 132,000 pessetas, bastan per deduhir las llágrimas y privacions que evitará la prudencia de pares y esposos pre-visoros. No 'ns cansarem de recomenar eficazment á nostres abonats l' estudi de tant sabia Institució.

Legislación.

En el *Boletín Oficial* del día 26 de Enero se publica una Real Orden sobre inteligencia de algunas disposiciones relativas á elecciones de diputados á Cortes.—Y la provisión por concurso de cuatro plazas de Profesor auxiliar, supernumerario vacantes en la facultad de Derecho de la Universidad de Barcelona.

Id. correspondiente al día 28.—Inserta la Real Orden de que se hace mención en la Gaceta del 23.—Publica las secciones cuyos Comisionados Interventores han de concurrir forzosamente á la Junta de escrutinio en las próximas elecciones.

Gaceta de Madrid del día 23 Enero.—Inserta una Real Orden disponiendo que el acto de clasificación y declaración de soldados tenga lugar el día prefijado en el art. 43 de la Ley de reemplazos suspendiéndose en la hora fijada por el art. 32 de la de Senadores, y reanudándose después.

En la correspondiente al día 24 se publica el Pliego de condiciones particulares y económicas para la concesión de la reforma interior del casco antiguo de la ciudad de Barcelona, según el proyecto de D. Angel José Baixeras, aprobado por R. D. de 16 Julio de 1889, bajo el tipo máximo de 13.523,483 pesetas 47 céntimos, señalándose para el remate el día 27 de Mayo próximo.

En los demás números no se publican noticias de interés.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 28 ENERO DE 1891.

Como de costumbre se celebró la sesión pública ordinaria de primera convocatoria que presidió el Sr. Alcalde Constitucional de esta Villa.

Abierta que fué, el Secretario de la referida Corporación municipal leyó el acta de la sesión anterior la cual fué aprobada por unanimidad.

Luego se acordó aprobar una solicitud y plano de las obras que D. Ildefonso Espona trata de realizar en la fachada de la casa núm. 16 de la calle de la Proa.

Se dió cuenta de una solicitud que suscribe D. Bartolomé Plandiura en súplica de que se impongan derechos por razón del impuesto de consumos á las harinas de tercera clase procedentes de los molinos de esta villa,

en virtud de cuya petición acordó el consistorio pasase á informe de la Comisión de Hacienda.

Así mismo se acordó dictaminara la referida Comisión acerca lo que reclaman algunos fabricantes de pastas para sopa quienes interesan, se les conceda abono por razón de las extracciones de las citadas especies elaboradas en esta Villa.

Y finalmente resolviéronse algunos otros asuntos de escaso interés.

MERCADO DE OLOT.

MEDIDA DE 80 LITROS.

Precio medio en el viernes 30 Enero de 1891.

Trigo.	á 17'25 Ptas.	Panizo.	á 40'50 Ptas.
Mezcladizo	á 15'75 »	Indias.. . . .	á 14'00 »
Maiz.	á 10'50 »	Habas.	á 12'50 »
Fajol.. . . .	á 9'75 »	Arbejas.	á 13'00 »
Mijo.	á 10'50 »	Llubins.	á 8'50 »

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 1 de Febrer. Sts. Ignasi y Cecili, bishes y mrs.—(I. P.)
Dillúns 2. LA PURIFICACIÓ DE NTRA. SRA. Ó CANDELERIA, S. Corneli Centurió bisbe.

Dimars 3. S. Blay bisbe y mr., lo beato Nicolau de Longobardo y S. Ascari (vulgo Oscar) bisbe y Sta. Celerina mr.

Dimecres 4. Sts. Andreu Corsino y Rembert, bishes y cfs.

Dijous 5. Los Sts. mrs. del Japó, Sta. Agata y Sta. Calamanda mrs.

Divendres 6. Sta. Dorotea y Revocata mrs.

Dissapte 7. S. Romualdo abat y S. Ricardo rey de Inglaterra.

QUARANTA HORAS.—Continuen en la iglesia de Ntra.Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensa á las 5.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1891.

G
A
R
G
A
N
T
A
.

Mandorlette Harder.

Este medicamento está indicado para combatir las ANGINAS, RONQUERAS, ÚLCERAS Y MAL OLOR DEL ALIENTO.

De venta en todas las Farmacias.

Depositario: Sres. V. Ferrer y Comp. Princesa 4, Barcelona.

Mandorlette Harder.

G
A
R
G
A
N
T
A
.